

om, at jeg er gaaet med til at reducere deres Fortjeneste, det er snarere omvendt. Jeg skal til enhver Tid være villig til enten det skal være i Aften eller i Morgen eller næste Dag at gaa Position for Position igennem for det ærede Medlem, og det ærede Medlem skal komme til at indrømme mig, at deres Stilling ikke er bleven vanskeligere. Naar dertil oven i Købet kommer det, at komme de under Brysseler-Konventionen og de ere fri for Eksportpræmier, er det en Fordel, man ogsaa maa regne med.

Kunde man komme Roedyrkerne til Hjælp paa en eller anden Maade, vilde det være meget behageligt, thi de ere gaaede ind paa Kontrakter, som jeg meget beklager, at de ere gaaede ind paa. Men de have desværre en Gang gjort det. Jeg undrer mig over, hvordan vi skulde kunne komme dem til Hjælp. Fabrikkerne trænge jo ikke, de kunne taale meget, saa hvis de vilde være ædelmodige, kunde de meget godt give Roedyrkerne store Fordele. Her staar jeg med 6 Aars Regnskaber for de danske Sukkerfabrikker. Selvfølgelig kan en saadan Virksomhed ikke holde af at faa sine Regnskaber offentliggjorte, men det er jo et offentligt Aktstykke, der kan faas hos enhver Mægler, hos enhver, der har Aktier i Selskabet. Af disse Regnskaber kan man se, at Fabrikkerne have haft saadan noget som 2—4 Mill. Kroners Overskud aarlig. De have aarlig henlagt saadan noget som $\frac{1}{2}$ —1 Mill. Kr. til Reservefond og Administration, og de have betalt forskellige Afskrivninger her og der, og alligevel er der blevet tilbage en Tantième til Direktionen, der i det Aar, den var lavest, var 64,966 Kr., og i det Aar, hvor den var højest — i Fjor —, var 210,156 Kr., og der har tilsammen i de 6 Aar været udbetalt til Direktionen, der bestaar af 3 Medlemmer, en Tantième af 738,996 Kr. Det er jo et ganske svimlende Beløb til hver, hvis de dele ligeligt, hvad jeg nu ikke tror, de gøre. Jeg tror nok, den første Direktør faar noget mere end de andre, det er mig sagt, at han har faaet saadan noget som 73,000 Kr. i Tantième i det sidste Aar. Man kan jo ikke komme Roedyrkerne til Hjælp, naar de ere gaaede ind paa saadanne Akkorder, som at der maa afskrives saadanne Afdrag og henlægges saadanne Summer til Direktion og Bestyrelse, før Overskuddet skal deles. Det er Vilkaar, der ere saa uheldige, at selv om man vilde komme Roedyrkerne til Hjælp, maatte man i første Linie gavne Bestyrelsen, Aktionærerne

og Direktionen. Med Bestyrelsen er det nu ikke saa slemt. Den bestaar, tror jeg, af 6 Mand, og de have faaet saadan noget som fra 25,000 til 84,000 Kr., den har i alt ikke faaet mere end 294,413 Kr. Det er ogsaa en ganske køn Skilling for at være i en Bestyrelse. Saa have Fabrikkerne desuden udbetalt til deres Arbejdere og Betjente.

Fabrikkerne have afsluttet saadanne Akkorder med Roedyrkerne, at de først have faaet en meget lav Grundtakst efter den engelske Notering paa Sukker, dernæst betale de kun for 10 pCt. Sukkerindhold af Roerne, skønt Gud og Hvermand maa vide, at de indeholde 13 pCt. Naar Roedyrkerne i det hele taget have skrevet under paa en saadan Kontrakt med alt for lav Grundpris og alt for lavt Procentindhold og have givet Bestyrelsen Lov til at afskrive, henlægge til Reservefond og Administration og udbetale i Tantième til Bestyrelse, Direktion, Betjente og Arbejdere, saadan som de have, saa ved jeg næsten ikke, om man kan hjælpe dem. Selv om man stillede Fabrikkerne endnu gunstigere, end de ere, det vilde dog først gaa til Direktion og Bestyrelse og alt det andet, før det naaede ud til de stakkels Roedyrkere.

Formanden: Det forekommer mig, at det ikke kan være nødvendigt for det ærede Medlem saa stærkt at gennemgaa Sukkerfabrikkernes Regnskab, for at det ærede Medlem kan klarlægge sin Stilling til Ændringsforslagene.

Bjerre: Naar der er Tale om, hvorvidt Sukkerfabrikkerne blive ødelagte eller ikke, er man, synes jeg, nødt til at undersøge, om de have levet under trange Kaar hidtil. Jeg synes ikke, de have gjort det, men nu er jeg for øvrigt færdig med Regnskaberne, Det skulde altsaa have været mig kært, om man kunde have fundet en Form, hvorunder man kunde gavne Roedyrkerne uden at yde Fabrikkerne ganske ekstraordinær Beskyttelse. Men jeg ser ikke, hvorledes det skulde ske. Det, som Ministeren har foreslaaet, og som vi ere gaaede med til, er ikke, som det ærede Medlem for Maribo sagde, hen i Vejret, det er forsvarligt. Vi have delt Sol og Vind lige, vi have sat Hovedsatsen noget ned, og til Gengæld have vi forhøjet — efter min Mening maaske lidt for højt — Beskyttelsen paa den laveste Sats, og der er ikke Tale om, at man kan gaa længere i Retning af Beskyttelse. Jeg synes, de